

PROP DE VOSALTRES

Davant de les dificultats extremes, la família

Benvolguts diocesans:

La situació que estem vivint provocada per un virus ha creat incomoditats, pors i incerteses de cara al futur. Alumnes sense classes, comerços tancats, serveis públics paralitzats, empreses sota mínims o sense producció, hospitals i clíniques quasi col·lapsades. En un principi tot va ser una sorpresa i, més tard, un intent unànime d'adaptar la vida i l'entorn a les noves condicions que quasi ningú d'aquestes generacions havia suportat.

Les nostres comunitats cristianes també han patit la falta d'activitats formatives i de culte. S'ha intentat mantenir el servei socio-caritatiu amb una enorme gratitud per part dels seus beneficiaris, els més vulnerables de la societat. Hem de reconèixer l'esforç i la tasca de tants voluntaris i treballadors per fer una mica més suportable la tragèdia sobrevinguda.

El confinament en els nostres domicilis ens ha permès dedicar més temps a la lectura. Ens hem apropiat a pàgines de literatura i als articles d'anàlisi sobre els múltiples aspectes que té aquesta malaltia. S'ha dit pràcticament tot sobre l'origen de la pandèmia, sobre les maneres d'actuació present i sobre les conseqüències que s'acosten.

En un primer moment em va sorprendre la comparativa que molts feien amb l'anterior cri-

si de l'any 2008. En aquests records s'accentuava la importància de la família com a gran matalàs que va evitar immensos mals en l'entramat social. Es repetia fins a la sacietat que el nucli familiar havia estat determinant per retornar l'esperança. Amb les petites pensions dels avis, amb la creativitat dels pares de generacions mitjanes i amb la comprensió dels joves s'havia sortit cap endavant. Alguns analistes ponderaven l'actitud dels creients en el seu servei cap als més desfavorits a causa del compliment del mandat de Jesucrist sobre l'amor al proïsme.

En la nostra cosmovisió cristiana, la família té reservat un paper essencial en la manifestació de l'amor de l'home i de la dona, en la defensa de la vida, en l'educació dels fills i en l'acompanyament i consol en els moments difícils de malalties, atur o pobresa.

Tot això envoltat amb els vincles de la graïtat, del servei constant i desinteressat i de l'amor sense límits cap a tots els seus membres. Dins de la família ens preguntem més vegades com ajudem a l'altre que no pas com podem aprofitar-nos de les seves facultats o recursos. No en va apareix la família com la institució més valorada en les enquestes que a diari ens ofereixen els mitjans de comunicació.

De la crisi anterior en vam sortir millor pel comportament de la família. De l'actual, que sembla molt més dura, necessitem el concurs i l'ajuda de tots. Repetirà una vegada més el recurs a la família com un gran paraigües que evita la pluja i la inclemència del mal temps concretat en la indiferència, en la soledat, en la por, en la insolidaritat. Necessitem ser escoltats, acompanyats, estimats. I això ho trobem amb facilitat en l'entorn familiar.

Malgrat les dificultats momentànies d'algunes famílies o els desamors i ruptures que es produeixen en el seu interior, necessito demanar-vos a tots una millor valoració de la família en aquests moments concrets. Tots els aspectes positius que aporteu us seran retornats amb escreix com un beneficiós i permanent consol per a les vostres vides.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Millora del règim dels donatius desgravables

Els ecònoms i delegats diocesans per als assumptes econòmics dels bisbats amb seu a Catalunya informen que recentment s'ha millorat el règim dels donatius desgravables previstos a la legislació vigent (Llei 49/2002) per a les entitats sense fins lucratiu, a la qual està sotmesa també l'Església catòlica. Aquesta modificació implica que, amb efectes del dia 1 de gener de 2020, tots els donatius a l'Església catòlica desgravaran a la declaració d'IRPF de la següent manera: els primers 150 euros la desgravació serà del 80%; a partir dels primers 150 euros la desgrava-

ció serà del 35%; i si en els 2 anys anteriors s'haguessin realitzat donatius per import igual o superior al de l'any anterior, llavors tindran un 40% de desgravació a partir dels 150 euros.

Convé que els fidels i els amics de l'Església tinguin coneixement d'aquesta millora perquè continuïn col·laborant amb el sosteniment de les economies parroquials i diocesanes. Per tal de facilitar els donatius a les parròquies i evitar desplaçaments, també poden fer servir la plataforma www.donoamiglesia.es o, alternativament, donant a la parròquia les seves pròpies dades bancàries,

i des de les administracions diocesanes dels bisbats s'encarregaran de fer arribar al compte parroquial determinat els donatius dels seus feligresos.

Trobareu més informació al portal:

www.donoamiglesia.es

CERCA DE VOSOTROS

Ante dificultades extremas, la familia

Queridos diocesanos:

La situación que estamos viviendo provocada por un virus ha creado incomodidades, miedos e incertidumbres de cara al futuro. Alumnos sin clases, comercios cerrados, servicios públicos paralizados, empresas bajo mínimos o sin producción, hospitales y clínicas al borde del colapso. En un principio todo fue una sorpresa y, más tarde, un intento unánime de adaptar la vida y el entorno a las nuevas condiciones que casi nadie de estas generaciones había soportado.

Nuestras comunidades cristianas también han padecido la falta de actividades formativas y de culto. Se ha intentado mantener el servicio socio-caritativo con una enorme gratitud por parte de sus beneficiarios, los más vulnerables de la sociedad. Tenemos que reconocer el esfuerzo y la tarea de tantos voluntarios y empleados por hacer un poco más soportable la tragedia sobrevenida.

El confinamiento en nuestros domicilios nos ha permitido dedicar más tiempo a la lectura. Nos hemos acercado a páginas de literatura y a los artículos de análisis sobre los múltiples aspectos que tiene esta enfermedad. Se ha dicho prácticamente todo sobre el origen de la pandemia, sobre los modos de actuación presente y sobre las consecuencias que se avecinan.

En un primer momento me sorprendió la comparativa que muchos hacían con la anterior crisis del año 2008. En esos recuerdos se acentuaba la importancia de la familia como gran colchón que evitó inmensos males en el entramado social. Se repetía hasta la saciedad que el núcleo familiar había sido determinante para devolver la esperanza. Con las pequeñas pensiones de los abuelos, con la creatividad de los padres de generaciones medias y con la comprensión de los jóvenes se había salido hacia adelante. Algunos analistas ponderaban la actitud de los creyentes en su servicio hacia los más desfavorecidos debido al cumplimiento del mandato de Jesucristo sobre el amor al prójimo.

En nuestra cosmovisión cristiana, la familia tiene reservado un papel esencial en la manifestación del amor del hombre y de la mujer, en la defensa de la vida, en la educación de los hijos y en el acompañamiento y consuelo en los momentos difíciles de enfermedad, paro o pobreza.

Todo ello envuelto con los vínculos de la gratuidad, del servicio constante y desinteresado y del amor sin límites hacia todos sus miembros. Dentro de la familia nos preguntamos más veces cómo ayudamos al otro que cómo podemos aprovecharnos de sus facultades o recursos. No en balde aparece la familia como la institución más valorada en las encuestas que a diario nos ofrecen los medios de comunicación.

De la crisis anterior se salió mejor por el comportamiento de la familia. De la actual, que parece mucho más dura, necesitamos el concurso y la ayuda de todos. Repetirá una vez más el recurso a la familia como un gran paraguas que evita la lluvia y la inclemencia del mal tiempo concretado en la indiferencia, en la soledad, en el miedo, en la insolidaridad. Necesitamos ser escuchados, acompañados, queridos. Y eso lo encontramos con facilidad en el entorno familiar.

A pesar de las dificultades momentáneas de algunas familias o los desamores y rupturas que se producen en su interior, necesito pedir a todos una mejor valoración de la familia en estos momentos concretos. Todos los aspectos positivos que aportéis os serán devueltos con creces como un beneficioso y permanente consuelo para vuestras vidas.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Bon balanç del refugi per a temporers de Sant Ignasi

Arrels Sant Ignasi, Càritas Diocesana de Lleida i Creu Roja, juntament amb la Plataforma Fruita amb Justícia Social valoren positivament el projecte d'acollida temporal a persones temporeres que han dut a terme a la ciutat de Lleida. L'allotjament, habilitat a la Parròquia de Sant Ignasi de Loiola i amb capacitat per a 11 persones, ha estat en funcionament del 20 de maig al 2 de juny i ha acollit un total de 18 persones, provinents de Senegal i Mauritània. D'aquestes, 7 d'elles disposen de permís de treball i 2 han estat ocupades, mentre només una d'elles ha estat donada d'alta a la Seguretat Social. Les entitats posen de manifest que al llarg d'aquest període s'han evidenciat algunes de les situacions laborals en què treballa aquest col·lectiu, com són el treball sense contracte, l'ocupació només per alguna jornada i els acomiadaments d'un dia per l'altre. En el moment del tancament de l'allotjament s'havien comptabilitzat 7 persones ocupades en algun moment de la seva estada. Pel que fa a l'assistència, 2 persones han assistit totes les nits de l'obertura del centre i el servei ha acabat comptabilitzant fins a un total de 117 pernотacions.

Per gestionar els serveis oferts: control d'accés, consigna, dutxa, bugaderia, sopar, descans nocturn, esmorzar i sortida, s'han necessitat entre 7 i 8 persones diàriament. Hi han format part un equip interdisciplinari integrat per membres de les tres entitats que comptaven amb un educador social, un vetllador nocturn, un mediador, un sanitari i un equip de fins a 32 persones voluntàries. Les entitats també destaquen les col·laboracions individuals que han permès que les persones acollides tinguessin una estada més agradable. Per a les entitats, aquest projecte ha estat una gota d'esperança en la situació de les persones temporeres a les nostres contrades, realitzat amb la voluntat de posar en marxa una iniciativa conjunta i de col·laboració entre tots els agents implicats.

L'IREL fa pública la seva memòria del curs 2019-2020

L'Institut Superior de Ciències Religioses del Bisbat de Lleida ha tingut aquest curs 113 alumnes. Cal destacar la nombrosa assistència a totes les conferències del cicle «L'Acompanyament» i també als diferents cursos i activitats programades d'aquest curs.

L'IREL ha tingut aquest curs 16 alumnes de DECA, 21 alumnes de Batxillerat i 12 de màster, així com a 26 alumnes d'assignatures soltes. En aquest curs han completat els seus estudis dos alumnes de la 22a promoció de Batxillerat en Ciències Religioses i un alumne de la 18a promoció del Màster en Ciències Religioses.

Guia
de l'Institut de Recerca i
Estudis Religiosos de Lleida
(IREL)
Curs 2019-2020

Cal fer una menció especial al professor de l'IREL, Mn. Xavier Navarro Llesta, que va defensar a la Facultat de Teologia de Catalunya, el dimecres 22 de gener, la seva tesi doctoral titulada *La categoria de quenosi en l'obra de Jürgen*

Moltmann, reptes per a la teologia actual, dirigida per Josep Castanyé i Subirana.

Per la seva part, el Departament de Pastoral Aplicada (DPA) té encomanda la formació dels Agents de Pastoral i la d'Animadors de Comunitat. Cal destacar el relleu en la coordinació del Departament, que durant anys havia exercit Laureano Sánchez, i que ara recau en Montserrat Sánchez.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

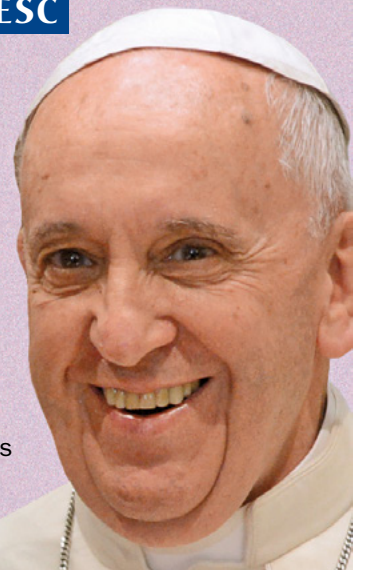
@Pontifex: «A la vida sempre hi ha caigudes, tots som pecadors. Però el que importa és l'actitud davant de Déu. Demanem la

gràcia de perseverar en el servei i, quan caiguem, la gràcia de plorar com va plorar Pere» (7 d'abril).

@Pontifex: «Des del cor obert del Crucificat, l'amor de Déu arriba fins a cadascú de nosaltres. Deixem que la seva mirada s'aturi sobre nosaltres. Comprendrem que no estem sols, sinó que som estimats, perquè el Senyor mai no ens abandona ni ens oblidat, mai» (9 d'abril).

@Pontifex: «Mira els braços oberts de Crist crucificat, deixa't salvar una vegada i una altra» (10 d'abril).

@Pontifex: «Fem callar els crits de mort, prou guerres! Que es posi fi a la producció d'armes, perquè necessitem pa i no fusells. Que s'aturin els avortaments, que maten la vida innocent. Que el cor del qui en té s'obri per omplir les mans buides de qui li manca allò necessari» (12 d'abril).

La cronificació de la pobresa es manté

Les Càritas diocesanes de Lleida, Urgell i Solsona advertixen que es manté la cronificació de la pobresa i l'exclusió social ja anunciada l'any passat, arran de les dades de les seves memòries de 2019.

Les tres Càritas diocesanes de Ponent van atendre l'any 2019 a 9.076 persones i de la seva tasca se'n van beneficiar aproximadament 20.000 persones. Cal destacar que es tracta d'una xifra similar a les de l'any anterior i això preocupa perquè és una mostra de la inexistència d'igualtat d'oportunitats per a tothom, i que hi ha un nombre important de persones que queden al marge de la societat.

La tipologia de les famílies ateses són en un 60% famílies amb fills a càrrec, el que implica més vulnerabilitat en el perfil d'atenció.

A l'any 2019, les tres entitats van destinar 526.471 euros a ajudes econòmiques directes. Aquest més de mig milió d'euros s'ha destinat prioritàriament a la cobertura de les necessitats bàsiques beneficiant a 7.158 persones.

Precisament, per aquest motiu les tres Càritas diocesanes consideren que «la precarietat es consolida i la crisi provocada per la pandèmia de la Covid-19 no millorarà la situació». Un terç de les persones que s'han atès requereixen un acompanyament, les persones te-

nen un sentiment de solitud, angoixa i el recolzament social o familiar del seu voltant no és capaç d'atendre les seves demandes perquè aquesta xarxa està malmesa o perquè simplement no pot. La falta d'oportunitats per gaudir d'una vida digna, on les necessitats més bàsiques estiguin suficientment satisfetes, és el principal motiu pel qual es manté la cronificació de les persones i famílies que s'han atès.

Aquesta circumstància aboca a la població més feble, com els infants, a la permanència en aquesta situació al llarg de la seva vida. La manca d'una ocupació i d'un habitatge digne segueixen sent les principals manifestacions de les deficientes condicions de vida en la que viuen i que repercuteixen en altres dimensions personals com la salut i l'educació.

REFLEXIONS

Molt més

Es darrers temps se'ns ha fet familiar la por. Moltes persones del nostre entorn, potser nosaltres mateixos hem tingut por. Aquest sentiment que es desvetlla quan intuïm un perill i ens fa viure en el neguit i la incertesa. És l'angoixa que ens crea una situació de risc real o solament imaginada.

Tanmateix, en l'esperit ressona una veu molt més potent: la vida ens ofereix «molt més». En qualsevol situació ens cal cercar i trobar aquest «molt més» que ens ofereix la vida.

Més feridora és la por que ens fa el mal que ens pot venir de les altres persones: dels qui malparlen de nosaltres, dels qui injurien, dels que posen entrebancs en el camí o no accepten el nostre missatge. Això ens provoca neguit i temor.

Davant la fosca de la por, durant la primavera de la Pasqua que hem viscut en el confinament, els textos de la litúrgia ens han repetit aquesta consigna: «no tingueu por». Ho digueren els àngels a les dones en el sepulcre davant la por a la mort. Ho digué Jesús als apòstols, tancats en el cenacle per por als jueus. Paraules d'esperança, d'amor i de seny per vèncer la nit de la mort.

Avui, quan arriba el temps d'estiu, tornem a llegir a l'Evangeli aquesta consigna de Jesús: «no tingueu por dels homes». Ho repeteix tres vegades i afegeix el motiu per vèncer el neguit: «vosaltres valeu **molt més**».

Aquesta és la consigna: el valor de la vida és «molt més» que els neguits dels mals físics. La força de la fe és «molt més» que el trencament del pecat.

Ens ho diu Jesucrist que va recórrer el camí que, passant per la fosca del divendres sant al Calvari, esclatà de llum la matinada de Pasqua.

És la lluita entre la mort i la vida que sant Pau explica als cristians de Roma i avui hem llegit. El camí de la mort el va obrir Adam. Ell contaminà tota la humanitat. Jesús va encendre la llum de la vida i, des de la Pasqua, aquesta llum il·lumina la fosca de la mort. Aquesta llum és el **molt més** de la consigna d'avui.

La llum i la vida de Crist és una força present i que opera en nosaltres. No podem restar resignats ni passius. Ens cal viure el molt més que ens aporta la vida i el molt més a que ens transforma la fe.

Mn. Ramon Sàries

Donació a Càritas de 10.000 mascaretes per als seus voluntaris

Càritas diocesana de Lleida va rebre a principis de mes una donació de 10.000 mascaretes per part de la Secretaria General de Sanitat per distribuir entre les persones voluntàries. El delegat del Govern a Lleida, José Crespin, va ser qui va fer aquesta donació a la seu de Càritas i va ser rebut pel bisbe Salvador, i per Rafael Allepuz i M.ª José Rosell, director i secretària general de Càritas diocesana de Lleida respectivament. La trobada va permetre posar en valor la tasca que s'està duent a terme des de l'entitat, no només en aquesta època de crisi sanitària en què s'han doblat el nombre de famílies amb necessitats urgents, sinó al llarg de tota la seva trajectòria.

M.ª José Rosell va mostrar la seva preocupació perquè en només tres mesos les demandes de serveis bàsics s'han triplicat i assegura que «això només és el principi i caldrà veure com ens ho fem quan arribi setembre».

Per a Càritas diocesana de Lleida, ara és el moment perquè totes les parts implicades s'asseguin, s'entenguin i cooperin conjuntament per afrontar la situació i donar respostes.

Per la seva part, el delegat del Govern a Lleida va agrair la feina de l'entitat en el territori i va valorar la tasca de les persones voluntàries de Càritas, especialment en aquesta època de crisi.

«A només dos metres de tu»

Amb el lema «Càritas, a només dos metres de tu», les deu Càritas diocesanes amb seu a Catalunya han iniciat una **campanya conjunta** per explicar a la ciutadania la tasca que l'entitat de l'Església catòlica ha estat duent a terme en aquests darrers mesos. «Ens hem trobat en una crisi sense precedents, que ens ha obligat a reestructurar la nostra acció social en pocs mesos», ha afirmat Francesc Roig, president de Càritas Catalunya.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2R 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7, 1-5]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355-Nola, 431), bisbe, ordenat prev. a Barcelona; sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra.

23. ■ Dimarts [2R 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14].

Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià.

24. □ Dimecres [Is 49,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ Dijous [2R 24,8-17 / SI 78 / Mt 7,21-29]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (1142), abat.

26. ■ Divendres [2R 25,1-12 / SI 136 / Mt 8,1-4]. *Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell*: Sant Josep Maria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prevere, fundador de l'Opus Dei; sant Pelai o Pelagi, mr., a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sant David, ermità (s. V).

27. ■ Dissabte [Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17]. Sant Ciril d'A-

lexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.

28. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2R 4,8-11.14-16a / SI 88 / Rm 6,3-4.8-11 / Mt 10,37-42]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i màrtir, deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767).

Diumenge XII de durant l'any (A)

COMENTARI

«No tingueu por dels qui maten només el cos...»

La vida cristiana no sempre és fàcil. Sobretot en determinats moments de la història ser cristià és fins i tot heroic. Però això Jesús ja ens ho va advertir: *No tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima*. Per tant ja ens adverteix que és possible que matin el nostre cos. Però ens diu també que el més important no és això: el pitjor és perdre la fe, renegar de Crist, desobeir el seu manament. Però ens diu també que no hem de tenir por; per quatre vegades repeteix: *No tingueu por*. Per què? Perquè Déu té cura de nosaltres, perquè som a les seves mans, perquè si Déu es preocupa de coses de tan poc valor com un *cabell* o com un *pardal*, molt més es preocupa de nosaltres. El Déu que té tot el poder és el nostre Pare: quina por hem de tenir? Per això: *A tothom que em reconegui davant els homes també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel*. Hem de ser valents per a confessar Crist.

Jeremies també ens presenta una situació semblant: *Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop; potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell*. Com veiem també una dura persecució fins i tot servint-se dels seus «amics». Però un cop més venç la confiança: *El Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi*. I per això acaba amb un cant de lloança: *Lloeu al Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal*. I Pau ens recorda que la força de Crist és molt superior a la força del mal: *El do no té comparació amb la caiguda; si tants han mort... molt més ha abundat la gràcia de Déu*. Per tant, no ens ha de fer por cap mena de persecució o cap obstacle que s'oposi a l'evangelització: Només ens hem de preocupar de ser constants i valents en anunciar l'evangeli, fidels al manament de Crist, sense por.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: "Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell". Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meua causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal.»

▶ Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, / he d'aguantar els escarnis, / i abai-xo els ulls, avergonyit; / els meus germans em consi-deren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / El zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui m'ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, / vessa bondat, mireu-me, responeu, / vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida.» / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloin el cel i la terra, / els mars i tot el que s'hi mou. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic en la fosca digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. No venen dos pardals per pocs diners? Doncs ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,10-13)

Dijo Jeremías: «Oía la acusación de la gente: "Pavor-en-torno, delatadlo, vamos a delatarlo". Mis amigos acechaban mi traspié: "A ver si, engañado, lo sometemos y podemos vernos de él".

Pero el Señor es mi fuerte defensor: me persiguen, pero tropiezan impotentes. Acabarán avergonzados de su fracaso, con sonrojo eterno que no se olvidará.

Señor del universo, que examinas al honrado y sondeas las entrañas y el corazón, ¡que yo vea tu venganza sobre ellos, pues te he encomendado mi causa! Cantad al Señor, alabad al Señor, que libera la vida del pobre de las manos de gente perversa.»

▶ Salmo responsorial (68)

R. Señor, que me escuche tu gran bondad.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un extranjero para los hijos de mi madre. / Porque me devora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alábenlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-15)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron. Pues, hasta que llegó la ley había pecado en el mundo, pero el pecado no se imputaba porque no había ley. Pese a todo, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que tenía que venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por el delito de uno solo murieron todos, con mayor razón la gracia de Dios y el don otorgado en virtud de un hombre, Jesucristo, se han desbordado sobre todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No tengáis miedo a los hombres, porque nada hay encubierto, que no llegue a saberse; ni nada hay escondido que no llegue a saberse. Lo que os digo en la oscuridad, decidlo a la luz, y lo que os digo al oído, pregonaadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No; temed al que puede llevar a la perdición alma y cuerpo en la "gehenna". ¿No se venden un par de gorriones por un céntimo? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo: valéis más vosotros que muchos gorriones. A quien se declare por mí ante los hombres, yo también me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre que está en los cielos.»